

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1930-1931 september - 77

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

Korslövsvägen 99 den 20 Febr. 1931.

175

Älskade!

Tusende tack för dagens brev! Men nej, pappret var inte "stulet". Jag tänkte nog för mig själv, när jag tog det, att Selma kanske trodde det var av hennes, men att jag vägrade visa det, är väl ett bevis för att samvordet var rent. Det är väl sina 14-15 år gammalt (gubnat, som du ser), men härrör från den tid, då jag varje år skrev till Konungen för att bejura tjänstledighet om både pergament eller dokumentpapper tillgånge i ett särskilt konvolut, som följt mig ända till nu. Jag förstår hur glad du var, när du skrev om den svarta mistanken.

Det var då för innerligen väl, att Nordqvists händer äntligen kom till rätta och i oskadat skick. Och likaså skönt för både dig och fru Lundgren, att hennes fot hittills förhållit sig lugn. Men tackas dig, som du måste slunga ut en ny tusenkrone-gåva!! Fast jag förstår, att du måste.

Men nu till något gladare!

Ja nu ho, att S. Lundquist gjorde sin sista brev. Jag har redan skrivit och tackat henne. Tidningen är ju så knäpphäudig, men avgjort var det dina två kapitel, "eline d." och "kortspel", som voro glansnumret för kvällen. Det mygats och skrattades, lite tröttnade, när det hette, att eline d. lyckades klara göra bibelspråket, ^{men} desto kraftigare under kortspelt, ty korten äro ju drigt bröd inför tiden.

Ja, hon var så briljant, alla prounger kommo till sin rätt, både det lilla och de stora och allvariga och lustiga (det enda, som störde mig, var uttalet "öccäla").

Ganska oförvånligt att se denna 60-års eleganta dam i en härlig röd sammetklädnad och diktas på bröstet

i gester, mimiska och konfakt vara en liten livlig
flicka. Också i livet har du väl varit så livlig,
men Typen var illusorisk, en nutida söt liten flicka.
Själv anslaget var så lyckat: It vi tycker det
är så roligt.....

Altsummas lästis utställning förtas, hon satt
i en fåtölj, där hon vand och vände sig och gestik,
kulerade precis som en liten flicka, och hade
ett bord med en blomsterapparat bredvid sig. Flata
podiet var försatt med en vägg av veckad brun
sammit till bakgrund samt hade en ramp med
lampor, som belyste den talande. Under de klassiska
styckena satt salongen i mörker, men under den senare
avdelningen var det bara dämpad belysning.

Av dina bekanta såg jag bara familjen Vidring
(har han fått din bok?), Fährus', den gamla vittnaren,
från Ernst Beckman (den lidandes sörvita Anna Pettersson-Koski).

Den Lundegrens hade två förtjusande klänningar
och två olika kappor - dessa kostnader kostade nog
en del av kvällens inkomster. Löntalen var klädd
med pressat rutigt stoff, vars mönster hade kryg
kryg sig in i hennes spegelsammit, medan hon betat.

Jag hade den tur att sitta i närheten av
familjen Hagelin och fick åka hem om de. I morgon
för jag deras sällskap för "Soul och David" - särskilt
välkommet, då det nuvarande finansiella läget inte
tillåter att bjuda sällskap. Anna H:s friska omigen
om jag trodde hon kunde väga göra ett besök
på Märbacka ifrån Deje, och jag kunde ju inte
svara annat än ja. Men jag skall be henne telefonera
i förväg.

Om en gång måste jag tacka dig för de Nirs
årsbok. Nog var det tråkigt, att vi inte kunde sluta
i utgången av Birger - Sjöbergs artikel. Jag har

i mina uppteckningsböcker förenat alla data för par
Geijer - Nygla - Westfelt och tråkigt läsa "Ridspöet"
för vår listklub, som skall börja nästa vecka,
fast Tilla är rest till Siljansborg. Tilla fyller
i nästa månad 60 år, och det låter, som om vi
skulle satsa 10 kr. var till den dagen. Är du väl
med om det?

Jag måste väl berätta, att jag av en hänsyn
träffade en person, som började tala om Birger,
som han tycktes känna i grund och botten. Han
talade med största vänlighet om B., berömde
hans daglighet och stora arbetsförmåga, men
påstod, att spriten är det, som varit och är
hans fördärv. Det hade han hört från Skogsvärd
Skjulten också. - Han tycks ha fått läsa en mängd
av dina brev till Birger och hade försökt övertala
B. att antaga ditt förslag om bokbindning, som
han fann utmärkt förslaget för B., men där
emot Birgers var med den uppenbara vilkor
otillständigt.

Han sade sig ha framhållit för B., när han fått
hört ditt brev, ~~att det~~ att det nu var sista gången han
kunde påstå penninghjälps av dig, men de hade
Birger skrattat och sagt, att den stränge ton betydde
ingenting, han skulle nog få en annan gång också.

Han, denna person, som bad mig inte nämna
giva honom, försäkrade, att enda möjligheten att
kunna upprätta Birger vore att vara fast och
beständ, ja till och med trösd, så att han inför
nöden måste lägga bort sina orsaker. Trodde inte,
att 300 i månaden skulle räcka för B. - väl för en
annan, men inte för B. - särskilt för spritens skull.
Han lät verkligen mycket vänskapsvis tinnad, sade, att
B. är så fäst vid sina barn. Ja, flickan, trodde jag, både
älskade han.

Men träs jag inte hålla på länge. I nästa
brev kanske jag kan skicka ett par värd, han
underhandlat om aktieerna, som betalas därtill.

Det är ingen möjlighet, att du kan ge
"Julpost" något? Tidningen, som jag för be-
hörens skull måste köpa varje år, är inte att
fråsta. Jag tycker det skulle se bra ut, om
du hjälpte dem, som ju ha så mycket att önska
besögen för din del. Och de betala ju. Jag väntar
alltså ett par dagar med att skriva, som du bad.

Alltid

din

Wenng

"Vikingen" på engelska är verkligen inte dålig,
men kan du inte utverka, att inledningens, 1^{sta} versen, blir
kraftigare, med första ordet i rätt betoning, tryck-
samt?